การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

Phuket Vocational College Students' Decisions to Study in Vocational Certificate Programs

[1*]**บรรเจิด บุญสุขจันทร์** Banjerd Bunsukjan
[2**]**ชญาภัทร์ กี่อาริโย** Chayapat Kee-ariyo
[3***]**ธนภพ โสตรโยม** Thanapop Soteyome
[1,2,3]คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
[1,2,3]The Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
[*]First author, e-mail: banjerd.bun@gmail.com
Corresponding author, e-mail: [**]chayapat.s@rmutp.ac.th [***]thanapop.s@rmutp.ac.th

Received May 8, 2026; **Revised** May 15, 2026; **Accepted:** June 25, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต 2) ศึกษาปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของนักศึกษา 3) ศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักศึกษา 4) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ 5) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิจัยเชิงปริมาณนี้มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมอาหาร และแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสาขาวิชาและระดับชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.984 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับปวช.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหาร มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01–3.50 2) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 10,001–15,000 บาทต่อเดือน โดยนักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง 3) การตัดสินใจเลือกเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านภาพลักษณ์วิทยาลัยโดยเฉพาะเรื่องชื่อเสียงและความเชี่ยวชาญด้านคหกรรมศาสตร์ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4) ปัจจัยส่วนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพของสถาบันคือกลไกสำคัญที่สุดในการสร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดผู้เรียนให้ตัดสินใจเข้าศึกษา
คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกเรียน; นักเรียน; วิทยาลัยอาชีวศึกษา; หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

Abstract

This research article aims to: 1) examine Phuket Vocational College students' personal factors; 2) examine their socio-economic factors; 3) examine their decisions to study in vocational certificate programs; 4) compare the importance levels of the personal factors influencing their decisions to study in vocational certificate programs; and 5) compare the importance levels of the socio-economic factors influencing their decisions to study in vocational certificate programs. This quantitative research involved a population and sample of 240 vocational certificate students majoring in Home Economics, Food Industry, and Fashion and Textiles at Phuket Vocational College in the first semester of the academic year 2025. The sample was selected using stratified random sampling, classified by majors and grade levels. The research instrument was a questionnaire with a reliability of .984. Statistics for data analysis consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA. The study found that 1) The majority of the students were female sophomores majoring in Food Industry, whose cumulative grade point average (GPA) was between 3.01 and 3.50. 2) Most of the students' parents were general laborers whose average earnings were between 10,001 and 15,000 baht per month. Most of the students made their own decisions on their programs of study. 3) Overall, the students attached considerable importance to deciding on a program of study. Considering each aspect, the highest mean score was found in the college's image,

particularly its reputation for and expertise in home economics. 4) The students' different personal factors led to differences in their decisions on programs of study, which were statistically significant at the 0.05 level, and 5) Also, the differences in the students' socio-economic factors resulted in their different decisions on programs of study, which were statistically significant at the 0.05 level. Furthermore, the new knowledge from this research indicates that the institution's image of professional expertise is the most important mechanism in building confidence and attracting learners to decide to enroll.

Keywords: Decisions on Programs of Study; Students; Vocational Colleges; Vocational Certificate Programs

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่บริบทของสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความไม่แน่นอน ซับซ้อน และยากต่อการคาดการณ์ อันเป็นลักษณะของสังคมแบบพลวัต (VUCA World) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Capital Development) จึงนับเป็นรากฐานสำคัญและเป็นปัจจัยชี้ขาดในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ปานใจ ธารทัศนวงศ์, 2568) ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมของกำลังคนให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ซึ่งมุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจฐานคุณค่า (Value-Based Economy) ที่เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และการเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ภาคการท่องเที่ยวและบริการถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง มีทักษะวิชาชีพเฉพาะด้าน และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่มุ่งใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

การอาชีวศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนสายวิชาชีพให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการ นอกจากนี้ระบบอาชีวศึกษาของไทยยังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ทั้งในด้านการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ยืดหยุ่น และเชื่อมโยงกับบริบทพื้นที่ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมของสังคมที่มีต่อการเรียนสายอาชีพ เป้าหมายสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะวิชาชีพเชิงลึก มีทักษะในศตวรรษที่ 21 และมีจิตสำนึกในการบริการควบคู่กับ

การสร้างอัตลักษณ์ด้านความประณีตและความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและนวัตกรรม (ภานุรุจ กลิ่นโพธิ์, 2562)

จังหวัดภูเก็ตในฐานะเมืองท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) และศูนย์กลางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่โดดเด่น โดยได้รับการยกย่องจากองค์การยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหาร (City of Gastronomy) นอกจากนี้ ยังมีเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม และการแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่น ปัจจัยดังกล่าวทำให้จังหวัดภูเก็ตมีความต้องการกำลังคนที่มีทักษะเฉพาะทางสูงในภาคการท่องเที่ยวและบริการ โดยเฉพาะในสาขาอาหารและโภชนาการ งานคหกรรม ศิลปะประดิษฐ์ ตลอดจนแฟชั่นและสิ่งทอ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนซอฟต์พาวเวอร์ (Soft Power) ของพื้นที่ (มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2567)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาชั้นนำของภูมิภาคอันดามันที่มีประวัติยาวนานกว่า 80 ปี และมีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพ โดยเฉพาะสาขาคหกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมอาหาร และแฟชั่นและสิ่งทอ ปัจจุบันวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567 ซึ่งเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพสากล และเน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะทางให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ แม้โครงสร้างหลักสูตรใหม่จะมีการจำแนกประเภทวิชาอย่างชัดเจน แต่ในเชิงองค์ความรู้และปรัชญาการศึกษาทั้งสามสาขายังคงมีรากฐานร่วมกันในด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะเชิงปฏิบัติ และจิตวิญญาณการบริการ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต (วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต, 2568) อย่างไรก็ตาม จากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร การแข่งขันของสถาบันการศึกษา รวมถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของผู้เรียนและผู้ปกครอง ส่งผลให้แนวโน้มการเลือกเรียนสายอาชีพมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ข้อมูลการรับสมัครนักเรียนของวิทยาลัยในระยะหลังพบว่าจำนวนนักเรียนในบางสาขามีความผันผวนและมีแนวโน้มลดลง ปัจจัยดังกล่าวอาจเกิดจากความไม่มั่นใจในโอกาสการจ้างงาน สภาพเศรษฐกิจครอบครัว ภาพลักษณ์ของสายอาชีพ ตลอดจนความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ยังไม่ชัดเจน การขาดข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน จึงเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษา (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567; ปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ, 2568)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต โดยมุ่งเน้นในกลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร คหกรรม และแฟชั่นและสิ่งทอ เพื่อวิเคราะห์บทบาทของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียน ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการศึกษา การวางแผนการรับ

นักเรียนเชิงกลยุทธ์ การแนะแนวการศึกษา และการสร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษา เพื่อดึงดูดผู้เรียนที่มีคุณภาพ และเตรียมกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะสูง สามารถรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดภูเก็ตและประเทศได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย การศึกษาวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีขอบเขตการศึกษาครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจจำนวน 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ทำการศึกษาจากนักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรม อุตสาหกรรมอาหาร และแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ทั้งนี้ การดำเนินการวิจัยมี ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต และมี ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม 2568

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยศึกษาจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม อุตสาหกรรมอาหาร และแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งมีประชากรจำนวน 630 คน (งาน

ทะเบียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต, 2568) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามประเภทวิชาและระดับชั้นปี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การตัดสินใจเลือกเรียนในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (1967) และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1984) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับได้ (Hair et al., 2010) จากการทดสอบ พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .984 จากการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างย่อยจำนวน 30 คน

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการผ่านแบบสอบถามออนไลน์ โดยประสานงานผ่านครูที่ปรึกษาและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม 2568 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งใช้สถิติอนุมานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 70.83) มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 (ร้อยละ 31.67) ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้น ปวช. 2 (ร้อยละ 62.50) โดยศึกษาในประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหารมากที่สุด (ร้อยละ 56.67) รองลงมาคือประเภทวิชาคหกรรม (ร้อยละ 40.00) และประเภทวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ (ร้อยละ 3.33) ตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพคนงาน/รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 38.33) มีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 33.33) และมีรายได้รวมต่อเดือนเฉลี่ยในช่วง 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 40.00) ทั้งนี้ในด้านกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียน พบประเด็นสำคัญคือ นักเรียนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง (ร้อยละ 80.83) ในขณะที่พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองมีบทบาทในการตัดสินใจรองลงมา (ร้อยละ 17.50)

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภาพรวม

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านหลักสูตร	4.12	.61	มาก
ด้านผู้สอน	4.11	.57	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.11	.61	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.95	.63	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.04	.59	มาก
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	3.99	.65	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	4.13	.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	**4.06**	**.53**	**มาก**

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต พบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตมีระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.06, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ($\bar{x}$ = 4.13, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{x}$= 4.12, S.D. = 0.61), ด้านผู้สอน ($\bar{x}$ = 4.11, S.D. = 0.57) และ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.11, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน พบว่าการวิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 เพศไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในทุกด้าน ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ส่งผลในบางด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ขณะที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดยรวม ไม่แตกต่าง ยกเว้นด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียนที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประเภทวิชาโดยรวมไม่แตกต่าง ยกเว้นด้านผู้สอนที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ	Sig.	สรุปผล
อาชีพของผู้ปกครอง	ด้านหลักสูตร	0.118	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านผู้สอน	0.029	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.010	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	0.157	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านการวัดและการประเมินผล	0.030	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	0.102	ปฏิเสธสมมติฐาน
อาชีพของผู้ปกครอง	ด้านหลักสูตร	0.118	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านผู้สอน	0.029	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.010	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	0.157	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านการวัดและการประเมินผล	0.030	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	0.102	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	0.441	ปฏิเสธสมมติฐาน
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ด้านหลักสูตร	0.007	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านผู้สอน	0.030	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.007	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	0.018	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านการวัดและการประเมินผล	0.030	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	0.102	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	0.441	ปฏิเสธสมมติฐาน
รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	ด้านหลักสูตร	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านผู้สอน	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านการวัดและการประเมินผล	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
	ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	0.000	ยอมรับสมมติฐาน

	ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	0.000	ยอมรับสมมติฐาน
ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	ด้านหลักสูตร	0.428	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านผู้สอน	0.435	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.726	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	0.099	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านการวัดและการประเมินผล	0.186	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	0.106	ปฏิเสธสมมติฐาน
	ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	0.118	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในบางด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล ขณะที่ด้านอื่นไม่แตกต่าง ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในทุกด้าน ในขณะที่รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในทุกด้าน และผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ระดับ 3.01-3.50 กำลังศึกษาชั้น ปวช.2 และเลือกเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหารเป็นหลัก สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสนใจและถนัดในสายวิชาชีพเฉพาะทาง โดยเฉพาะด้านอาหารและงานบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย และงานวิจัยของอดิศักดิ์ อะมุตะคุ และชญาภัทร์ กี่อาริโย ผลการวิจัยพบแนวโน้มความนิยมของผู้เรียนเพศหญิงในสายคหกรรมและอุตสาหกรรมอาหาร (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567; อดิศักดิ์ อะมุตะคุ และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2568) นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนในระดับดียังสอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา ศิริประยงค์ และงานวิจัยของ ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านวิชาการมักมีการวางแผนต่อยอดเส้นทางสายอาชีพอย่างชัดเจน (ชลธิชา ศิริประยงค์, 2566; ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ, 2567)

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ครอบครัวของผู้เรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/คนงาน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า และมีรายได้ 10,001–15,000 บาทต่อเดือน ขณะที่การตัดสินใจเลือกเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.8) เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง สะท้อนว่าสภาพเศรษฐกิจระดับปานกลางถึงรายได้น้อยเป็นปัจจัยผลักดันให้ครอบครัวและผู้เรียนเลือกเรียนสายอาชีพ

เพื่อสร้างรายได้และประกอบอาชีพได้เร็ว แต่การตัดสินใจขั้นสุดท้ายเกิดจากความสนใจของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยสนับสนุน แต่ผู้เรียนสายอาชีพมักตัดสินใจเลือกเรียนจากเป้าหมายอาชีพของตนเองเป็นหลัก (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567)

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมองหาหลักสูตรที่ตอบโจทย์การประกอบอาชีพ มีครูผู้เชี่ยวชาญ และสถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ และงานวิจัยของปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ ผลการวิจัยระบุว่าความคาดหวังต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ทันสมัย และภาพลักษณ์ของสถาบันเป็นตัวกำหนดสำคัญที่สร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดให้ผู้เรียนตัดสินใจเข้าศึกษา (ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ, 2567; ปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ, 2568)

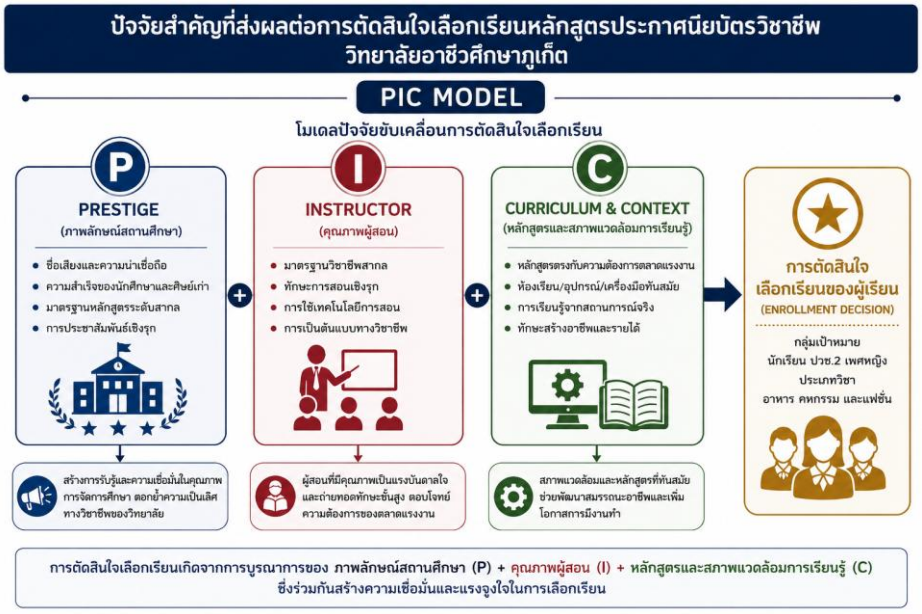
4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าได้รับการยอมรับเพียงบางส่วน โดยตัวแปรเพศไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่าเพศไม่ได้เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจโดยตรง แม้ว่าจะมีแนวโน้มเชิงพฤติกรรมที่เพศหญิงนิยมเรียนสายคหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย ได้วิจัยเรื่องการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ผลการวิจัยพบลักษณะที่คล้ายคลึงกันในด้านอิทธิพลของเพศต่อการเลือกเรียน (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567) ขณะที่ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) และประเภทวิชาพบว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในหลายด้าน แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางวิชาการและความสนใจเฉพาะทางมีผลต่อการรับรู้คุณค่าและความคาดหวังต่อหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา ศิริประยงค์ และงานวิจัยของปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ ที่พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมและสาขาวิชามีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (ชลธิชา ศิริประยงค์, 2566; ปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ, 2568) นอกจากนี้ ระดับการศึกษาของผู้เรียนมีผลเฉพาะด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน สะท้อนว่าประสบการณ์การเรียนเดิมส่งผลต่อมุมมองด้านกิจกรรมเสริม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ ที่พบความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกัน (ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ, 2567)

5. วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน พบว่าได้รับการยอมรับในระดับสูง โดยเฉพาะระดับการศึกษาของผู้ปกครองและรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองที่มีผลต่อการตัดสินใจในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่าพื้นฐานครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทัศนคติและความคาดหวังทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย และงานวิจัยของภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ ที่ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนอย่างชัดเจน (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567; ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ, 2567) ขณะที่อาชีพของผู้ปกครองมีผลเฉพาะบางด้าน เช่น ด้านผู้สอนและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสะท้อนความคาดหวังด้านคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดิศักดิ์ อะมุตะคุ และชญาภัทร์ กี่อาริโย ที่พบความสัมพันธ์ของอาชีพผู้ปกครองต่อความคาดหวังในปัจจัยเฉพาะด้าน (อดิศักดิ์ อะมุตะคุ และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2568) ในทางตรงกันข้าม ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเองเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย และงานวิจัยของประสิทธิ์ อังกินันทน์ และคณะ ที่พบผลการวิจัยว่าผู้เรียนสายอาชีพมักตัดสินใจจากความสนใจและเป้าหมายอาชีพของตนเองมากกว่าปัจจัยภายนอก (พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย, 2567; ประสิทธิ์ อังกินันทน์ และคณะ, 2567)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอองค์ความรู้ใหม่ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย PIC Model ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

จากภาพอธิบาย การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต เกิดจากการบูรณาการของ 3 ปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ได้แก่ ภาพลักษณ์สถานศึกษา (Prestige: P) ซึ่งสะท้อนถึงชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือ และมาตรฐานของสถานศึกษา คุณภาพผู้สอน (Instructor: I) ซึ่งครอบคลุมความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ ความสามารถใน

การจัดการเรียนรู้ และการเป็นต้นแบบทางวิชาชีพ และ หลักสูตรและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (Curriculum & Context : C) ซึ่งเน้นความทันสมัยของหลักสูตร ความพร้อมของอุปกรณ์ และการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยทั้ง 3 ปัจจัยทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบส่งผลต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรับรู้คุณค่า และแรงจูงใจของผู้เรียน อันนำไปสู่การตัดสินใจเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนประเภทวิชาอาหาร คหกรรม และแฟชั่นอย่างมีนัยสำคัญ

บทสรุป

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01–3.50 ศึกษาอยู่ระดับ ปวช.2 และเลือกเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหาร ขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีรายได้เฉลี่ย 10,001–15,000 บาท โดยนักเรียนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญสูงในด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย หลักสูตร และผู้สอน ส่วนด้านสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก ขณะที่ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศโดยรวมไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ส่งผลในบางด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร การวัดและประเมินผล และภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ระดับการศึกษาของผู้เรียนส่งผลเฉพาะด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน และประเภทวิชาส่งผลในหลายด้าน เช่น หลักสูตร ผู้สอน สื่อการเรียน และการประเมินผล ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมพบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่งผลบางด้าน ขณะที่ระดับการศึกษาและรายได้ของผู้ปกครองส่งผลต่อการตัดสินใจในทุกด้าน และผู้มีบทบาทในการตัดสินใจไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์เชิงรุกของสถานศึกษา โดยวิทยาลัยควรปรับรูปแบบการประชาสัมพันธ์และการแนะแนวให้เข้าถึงตัวผู้เรียนโดยตรง ควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานทางวิชาการ พัฒนาหลักสูตร และยกระดับศักยภาพครูผู้สอนเพื่อธำรงภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบัน นอกจากนี้ จากข้อค้นพบด้านข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ สถาบันควรมีนโยบายสนับสนุนทุนการศึกษาหรือส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคีที่มีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ซึ่งแนวทางเหล่านี้จะช่วยดึงดูดผู้เรียนที่มีคุณภาพ และยกระดับการผลิตกำลังคนสายวิชาชีพให้พร้อมรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ควรกำหนดนโยบายและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ห้องปฏิบัติการ และสื่อเทคโนโลยีการสอน สำหรับประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหารและคหกรรมให้มีความทันสมัย เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

2. ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ควรกำหนดนโยบายเชิงรุกในการสร้างและยกระดับภาพลักษณ์ของสถานศึกษาให้เป็น "ศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาชีพ" ผ่านแผนยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นการนำเสนอความสำเร็จของผู้เรียนและมาตรฐานหลักสูตร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เยาวชนและสังคมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

3. ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนงบประมาณให้ครูผู้สอนได้รับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพในระดับสากล และอบรมการใช้เทคโนโลยีการสอนสมัยใหม่ เพื่อให้ครูผู้สอนเป็นต้นแบบทางวิชาชีพที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. งานแนะแนวและประชาสัมพันธ์ ควรนำผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ไปปรับกลยุทธ์การสื่อสารโดยเน้นการทำสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายนักเรียนโดยตรง เพื่อนำเสนอความน่าสนใจของหลักสูตร โอกาสในการประกอบอาชีพและรายได้ที่ชัดเจนหลังสำเร็จการศึกษา

2. ฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกวิชา ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหรือพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย สอดคล้องกับกระแสความนิยมในตลาดแรงงานอุตสาหกรรมบริการของจังหวัดภูเก็ต

3. ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนและครูที่ปรึกษา ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะวิชาชีพเชิงรุก เช่น การจัดแข่งขันทักษะระดับสถานศึกษา หรือการจัดนิทรรศการแสดงผลงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพและสร้างความภาคภูมิใจในสายวิชาชีพที่ตนเองเลือกเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการศึกษาสู่ผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในประเภทวิชาอื่นๆ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต เช่น ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือการโรงแรม เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในบริบทสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพิ่มเติมโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มผู้เรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจถึงมิติด้านปัจจัยทางจิตวิทยา แรงจูงใจภายใน และค่านิยมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา ศิริประยงค์. (2566). “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี”. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ประสิทธิ์ อังกินันทน์ และคณะ. (2567). การตัดสินใจของนักเรียนนักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 14(1):* 214–226.

ปัณณภัสร์ ทาโบราณ และคณะ. (2568). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกวิชาเลือกเฉพาะทางคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทวีธาภิเศก. *วารสารนวัตกรรมการบริการจัดการและการสื่อสาร Innovation Technology Management Communication (ITMC), 2(1):* 11-33.

ปานใจ ธารทัศนวงศ์. (2568, 20 สิงหาคม). *ความท้าทายของผู้นำภาครัฐในยุค VUCA world*. ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. http://www1.ldd.go.th/

พรทิพย์ วงคำสอน และชญาภัทร์ กี่อาริโย. (2567). การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*, 36(128): 84-99.

ภัททิรา กลิ่นเลขา และคณะ. (2567). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2567. *วารสาร Journal of Buddhist Education and Research, 11(1):* 105-112.

ภานุรุจ กลิ่นโพธิ์. (2562). *การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษากับแนวทางการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. (2567, 3 มกราคม). *ภาคธุรกิจ เมืองภูเก็ต.* https://www.tei.or.th/

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต. (2568, 1 มิถุนายน). *ข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน.* https://www.phuketvc.ac.th.

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต. (2568, 15 มิถุนายน). *งานทะเบียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต.* https://www.phuketvc.ac.th.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565, 1 พฤษจิกายน). *แผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศระยะยาว (พ.ศ. 2565 - 2580).* https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13502.

อดิศักดิ์ อะมุตะคุ และชญาภัทร์ กี่อาริโย. (2568). การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 37(133):* 63-73.

Cronbach, L. J. (1984). *Essentials of psychological testing*. (4th ed.). New York*: Harper & Row.*

Hair, J. F., et al. (2010). *Multivariate data analysis*. (7th ed.). London: Pearson.

Likert, R. (1967). *New Patterns of Management*. New York: *McGraw-Hill.*